

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/281/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918202196
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6918202196.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobkyne N. N., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo A. S., R. X. č. XX, proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, reg. č. 542097902, so sídlom vo Francúzsku, 75009 Paríž, Boulevard Haussmann č. 1, konajúcemu prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47258713, so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 2, zastúpenému právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. David Soukeník, LL.M., advokát a konateľ, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 8Csp/72/2018-14 zo dňa 25.06.2018, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia (prvý výrok), vo výroku o uložení povinnosti žalovanému vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobkyne (druhý výrok) a vo výroku o poučení žalovaného o práve podať žalobu vo veci samej (štvrtý výrok) p o t v r d z u j e.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania (tretí výrok) m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalobkyne pred súdom prvej inštancie.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalobkyne.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie v plnom rozsahu vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 21.09.2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným (prvý výrok), uložil žalovanému povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne, aby nevykonával zrážky zo mzdy žalobkyne podľa dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.09.2015 do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (druhý výrok), rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktorých výška bude vyčíslená v samostatnom uznesení (tretí výrok) a poučil žalovaného, že môže podať proti žalobkyni žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 42741489660002 uzavretej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného dňa 21.09.2015 (štvrtý výrok); v odôvodnení uznesenia uviedol, že „žalobkyňa sa návrhom domáhala nariadenia predmetného neodkladného opatrenia na základe toho, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 21.09.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver v sume 6.749,- € s mesačnou splátkou v sume 115,74 €, keď súčasťou tejto formulárovej zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.09.2015; žalobkyňa v návrhu uviedla, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy

nebola individuálne dojednaná a spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán, ide o formulárový typ dohody, ktorý žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť; žalovaný pristúpil k vykonávaniu zrážok zo mzdy listom zo dňa 18.04.2018, pričom podľa žalobkyne tento skutkový a právny stav umožňuje žalovanému siahnuť na jej majetok, prostredníctvom jej zamestnávateľa, a teda z vyššie uvedeného vyplýva pre ňu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy; súčasne nariadením neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne sa dosiahne trvalá právna úprava pomerov medzi stranami vo vzťahu k výkonu zrážok; súd prvej inštancie dospel k záveru, že „zákon rozlišuje dve skupiny neodkladných opatrení, a to (1) neodkladné opatrenia, ktorými je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán a (2) neodkladné opatrenia, ktorých nariadenie je potrebné vtedy, ak existuje obava z ohrozenia exekúcie; pred nariadením neodkladného opatrenia je nevyhnutné skúmať, či sú dané podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, ako aj vhodnosť navrhovaného opatrenia; vydanie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila dôvodnosť a trvanie práva (nároku), ktorému sa má poskytnúť ochrana a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy; dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom záväzkového práva; voči platiteľovi mzdy je účinná, t.j. veriteľ na základe nej nadobúda právo na výplatu zrážok okamihom, keď mu bola predložená; výkon zrážok zo mzdy podľa dohody zmluvných strán o zrážkach zo mzdy môže pozastaviť len súd; dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa; inštitút dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských veciach je založený na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva; ide o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez súdnej kontroly, pričom tieto zrážky nemôže dlžník voči svojmu zamestnávateľovi nijako korigovať ani zastaviť; výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa; uvedená podmienka je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery a legitímnymi záujmami spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto je neplatná (§ 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka); súd pri posudzovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal zo skutočností, ktoré uviedla žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z obsahu listín priložených k tomuto návrhu; súd má za to, že žalobkyňa osvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keďže listinnými dôkazmi, t.j. žiadosťou žalovaného o vykonanie zrážok zo mzdy doručenej zamestnávateľovi žalobkyne a dohodou o zrážkach zo mzdy bolo osvedčené, že ku dňu podania návrhu žiadal žalovaný od zamestnávateľa žalobkyne vykonávanie zrážok z jej mzdy; aby nedochádzalo k vzniku možného bezdôvodného obohatenia v prospech žalovaného na úkor žalobkyne považuje súd za potrebné tomuto zamedziť nariadením neodkladného opatrenia a žalovanému uložiť povinnosť zdržať sa uplatňovania predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy; súd má tiež za to, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami vo vzťahu k výkonu zrážok na základe špecifikovanej dohody; súd preto neuložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP); súd je názoru, že petit žaloby o neplatnosť, je petit na určenie právnej skutočnosti, ktorá však v zmysle § 137 CSP nie je prípustná, nakoľko nevyplýva z právneho predpisu; určovacími žalobami tak možno žiadať iba určenie, či tu nejaké konkrétne právo je alebo nie je, ale nie neplatnosť zmluvy, nakoľko určenie neplatnosti zmluvy je určenie právnej skutočnosti; pretože súd neuložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej, poučil žalovaného v zmysle § 337 ods. 1 CSP o možnosti podať žalobu vo veci samej; súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a 2, § 336 ods. 1 a § 337 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“); o trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p.

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 17.07.2018 (č.l. 29-37 spisu). Nesúhlasil s právnym posúdením veci zo strany súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Poukázal na to, že so žalobkyňou uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalobkyňa neplatila dohodnuté splátky riadne a včas, požiadal dňa 18.04.2018 zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok z jej mzdy; zdôraznil, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzavretá na osobitnej listine; napadnuté uznesenie o povinnosti zdržať sa uplatňovania zrážok zo mzdy považoval za nedostatočne odôvodnené a nesprávne; s poukazom na ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka vyjadril názor, že zamestnávateľ žalobkyne požiadal o vykonávanie zrážok zo mzdy v súlade s platným právnym poriadkom a s odkazom na platne uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej súčasťou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy; zdôraznil, že dispozičné právo so mzdou žalobkyne je obmedzené maximálne do zákonnej výšky;

zrážkami zo mzdy si zabezpečuje len plnenie zmluvných povinností žalobkyne, na ktoré sa zaviazala uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere; neaplikovaním dohody o zrážkach zo mzdy by došlo k nevyváženému zásahu do jeho práva, keďže nemôže uplatniť zabezpečovací prostriedok, ktorý si riadne uplatnil a dohodol so žalobkyňou a súčasne bude dochádzať iba k predlžovaniu omeškania žalobkyne a k zvyšovaniu príslušenstva poskytnutého úveru; ohľadne zrážok zo mzdy žalobkyne tak možno uviesť, že ide o plnenie, na ktoré má zmluvný nárok, sú požadované iba v maximálnej výške povolenej právnym poriadkom a reflektujú neplnenie povinností žalobkyne vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere; vyjadril názor, že dohoda o zrážkach zo mzdy nemôže spôsobiť hrubú, či značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a žalobkyňa nepreukázala opak; argumentoval, že použitie inštitútu zabezpečenia pohľadávky prostredníctvom zrážok zo mzdy a iných príjmov v nadväznosti na neplnenie povinností žalobkyne (neuhradzanie mesačných splátok riadne a včas) nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach a určite nie značnú, či hrubú nerovnováhu, keďže iba reaguje na neplnenie povinností žalobkyne ako dlžníka, na ktoré sa zaviazala uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere; skutočnosť, že žalobkyňa nemohla ovplyvniť obsah zmluvnej podmienky, t.j. existencie dohody o zrážkach zo mzdy nie je sama dôvodom k tomu, aby takáto podmienka bola považovaná za neprijateľnú z dôvodu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán; vyjadril názor, že za značnú nerovnováhu sa má považovať taká podmienka, ktorá spotrebiteľovi nedovoľuje alebo ho značne obmedzuje v uplatňovaní nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia; za značnú nerovnováhu sa nepovažuje zabezpečenie veriteľa, ktoré použije na splnenie zmluvných povinností dlžníka; dohoda o zrážkach zo mzdy mu nepriznáva silnejšie právne postavenie ako spotrebiteľovi (žalobkyňi); dohodu o zrážkach zo mzdy je potrebné posúdiť s ohľadom na povahu plnenia, na všetky okolnosti v dobe uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a všetky ostatné podmienky spotrebiteľskej zmluvy; dohoda o zrážkach zo mzdy je jediný zabezpečovací prostriedok, ktorý žalovaný využíva za účelom zabezpečenia záväzkov svojich dlžníkov; vyjadril názor, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy bolo v záujme samotnej žalobkyne, pretože ak by nedochádzalo k zabezpečovaniu záväzkov dlžníkov, tak by mali nižšiu pravdepodobnosť, že by boli schopní financovať svoje potreby prostredníctvom spotrebiteľských úverov, keďže veritelia pri poskytovaní úverov zohľadňujú aj skutočnosť, či sú pohľadávky z úverov zabezpečené nejakým zabezpečovacím inštitútom; pri posudzovaní neprijateľnosti podmienky je potrebné aplikovať princíp proporcionality, t.j. klásť na veriteľa iba rozumné požiadavky primerané okolnostiam; v tejto súvislosti keďže veriteľom hrozí reálne nebezpečenstvo neplnenia povinností dlžníka, zabezpečuje svoju pohľadávku inštitútom dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá sa aktivuje až v prípade omeškania dlžníka, preto ak je dohoda v súlade s Občianskym zákonníkom nie je možné považovať ju za neprijateľnú podmienku; na základe uvedeného vyjadril nesúhlas s tvrdením o neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa dohody o zrážkach zo mzdy; argumentoval, že ohrozenie práva žalobkyne nie je preukázané; nakoľko žalobkyňa neuhrádzala predpísané mesačné splátky riadne a včas, požiadal jej zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne; nariadené neodkladné opatrenie nepovažoval za dostatočne odôvodnené vo vzťahu k názoru súdu prvej inštancie, že predstavuje trvalú úpravu pomerov strán; zdôraznil, že nakoľko žalobkyňa neuhrádzala predpísané mesačné splátky riadne a včas, resp. neuhradila viac ako dve po sebe nasledujúce splátky, dispozičné právo s jej mzdou je obmedzené do zákonnej výšky; v prípade, že by neuplatňoval zrážky zo mzdy mohol by vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, čím by sa stal celý úver splatný, uplatniteľný na súde a následne by bola povinnosť žalobkyne vykonateľná prostredníctvom exekúcie, čím by sa dospelo k rovnakému stavu a použitiu zrážok zo mzdy ako spôsobu uspokojenia práv na peňažné plnenie, preto vykonávaním zrážok zo mzdy žalobkyne sa v skutočnosti predchádza zvyšovaniu istiny o príslušenstvo, ktoré by mu bola žalobkyňa povinná uhradiť; vyjadril názor, že ho nie je možné obmedzovať v uplatnení jeho zmluvného oprávnenia, ktorým v skutočnosti len zabezpečuje plnenie zmluvných povinností žalobkyne; nariadeným neodkladným opatrením tak došlo k nevyváženému zásahu do jeho práv, keďže si nemôže uplatniť zmluvný zabezpečovací prostriedok, ktorý riadne dohodol so žalobkyňou a neodkladné opatrenie poskytuje ochranu žalobkyne pred neplnením zmluvných povinností; na základe uvedeného sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

2.2 Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 28.08.2018 (č.l. 56-57 spisu) k odvolaniu žalovaného uviedla, že napadnuté uznesenie považuje po všetkých stránkach za správne; vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalovaného ohľadne nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia a súladu dohody o zrážkach zo mzdy so zákonom vyjadrila názor, že súd prvej inštancie jasným a zrozumiteľným spôsobom odôvodnil, prečo je dohoda o zrážkach zo mzdy neplatná a prečo sú zrážky zo mzdy vykonávané v rozpore so zákonom, preto z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý

proces; vyjadrila názor, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka alebo z dôvodu rozporu s ustanovením § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; argumentovala, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak neexistuje hoci len potenciálne riziko vymoženía nezákonného, či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnúť na majetok dlžníka; ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom; hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ; za legitímny zabezpečovací prostriedok však nemožno považovať dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá neobsahuje poučenie o dôsledkoch jej uzavretia, možnosť odmietnuť dohodu o zrážkach zo mzdy a jasné, zrozumiteľné vymedzenie pohľadávky; ak žalovaný poukazuje na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola vypracovaná na samostatnej listine, mal predložiť jej zamestnávateľovi výlučne dohodu o zrážkach zo mzdy a keďže táto neobsahuje žiadne základné náležitosti ohľadom výšky pohľadávky, je absolútne neplatným právnym úkonom; na základe uvedeného navrhla potvrdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

2.3 Žalovaný v replike zo dňa 21.09.2018 (č.l. 61-65 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že s argumentáciou žalobkyne o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje poučenie o dôsledkoch jej uzavretia, možnosť odmietnuť dohodu o zrážkach zo mzdy a jasné, zrozumiteľné vymedzenie pohľadávky nesúhlasil; poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vylúčenie možnosti uzavretia zabezpečovacieho prostriedku (dohody o zrážkach zo mzdy) má zákonnú výnimku, t.j. vylúčenie možnosti zabezpečenia uspokojenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy neplatí v prípade, ak (1) dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, (2) spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a (3) spotrebiteľ mal možnosť ju odmietnuť; poukázal na to, že uvedené ustanovenie neurčuje, akým spôsobom má byť vykonané poučenie spotrebiteľa o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy; zdôraznil, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, pričom žalobkyňa ako spotrebiteľ je v tejto dohode poučená o dôsledkoch uzavretej dohody ako i o možnosti odmietnuť jej uzavretie, keď uvedený postup je v súlade s podmienkami výnimky podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; nakoľko dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá na samostatnej listine s podpisom žalovanej, táto mala reálnu možnosť odmietnuť jej uzavretie; poukázal aj na základnú zásadu súkromného práva (pacta sunt servanda), v zmysle ktorej je spotrebiteľ povinný plniť svoje povinnosti zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. úver riadne splácať podľa dohodnutých podmienok; žalobkyňa podpisom dohody o zrážkach zo mzdy na samostatnej listine prejavila svoj slobodný súhlas s jej uzavretím a preto jej tvrdenie o neplatnosti dohody neobstojí; predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; podrobne argumentoval, že žalobkyňa mala možnosť zvážiť, či predmetný úver s danými vlastnosťami prijme alebo nie; po predložení návrhu na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala žalobkyňa v rámci kontraktáčného procesu dostatok času na rozhodnutie, či zmluvu spolu s dohodou o zrážkach zo mzdy príjme alebo odmietne; na zmluve o spotrebiteľskom úvere a dohode o zrážkach zo mzdy sa nachádza podpis žalobkyne, táto ich teda podpísala a súhlasila s ich obsahom; poukázal na to, že na platnosť písomného právneho úkonu sa vyžaduje splnenie dvoch náležitostí, t.j. písomnosť (obsah právneho úkonu je zachytený v texte listiny) a podpis konajúcej osoby; vyjadril názor, že je nesprávne obmedzovať ho v uplatnení jeho zmluvného oprávnenia, ktorým v skutočnosti len zabezpečuje plnenie zmluvných povinností žalobkyne; napadnutým neodkladným opatrením, t.j. neaplikovaním dohody o zrážkach zo mzdy došlo k nevyváženému zásahu do jeho práv, keďže nemôže uplatniť zmluvný zabezpečovací prostriedok, ktorý si riadne dohodol so žalobkyňou.

2.4 Žalobkyňa v duplike zo dňa 15.10.2018 (č.l. 78 spisu) uviedla, že žalovaný neuviedol žiadne nové argumenty, ktoré by preukazovali, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súlade so zákonom.

2.5 Dupliku žalobkyne odvolací súd nedoručoval právnemu zástupcovi žalovaného na vedomie, vzhľadom na to, že neobsahovala žiadnu vecnú argumentáciu a v argumentačnej rovine preto nebola základom pre rozhodnutie odvolacieho súdu.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej

inštancie vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia (prvý výrok), vo výroku o uložení povinnosti žalovanému vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobkyne (druhý výrok) a vo výroku o poučení žalovaného o práve podať žalobu vo veci samej (štvrtý výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanom spore, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe predložených listín dospel k správnym zisteniam ohľadne osvedčenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, na spor aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne spor správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

5.2 Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo strany ohrozené. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný najmä vtedy, ak potreba dočasnej úpravy vzťahov strán nie je naliehavá a strana dostatočne neosvedčí bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana alebo svoju obavu o ohrozenie exekúcie. Iba samotná domnienka ohrozenia práva alebo domnienka možnosti ohrozenia exekúcie nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia.

5.3 Z vyššie uvedených hľadísk posudzoval predmetnú vec aj odvolací súd. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa dostatočne osvedčila splnenie podmienok na bezodkladnú úpravu pomerov strán neodkladným opatrením; žalobkyňa predložením listinných dôkazov osvedčila tvrdenie, že (spolu s ďalším dlžníkom) so žalovaným uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.09.2015 a dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.09.2015, ktorá mala zabezpečovať splnenie záväzku z uvedenej zmluvy o úvere; žalobkyňa ďalej osvedčila aj tvrdenie, že predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy predložil žalovaný dňa 23.04.2018 jej zamestnávateľovi, ktorý na základe dohody vykonáva zrážky zo mzdy; odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že je potrebné upraviť pomery strán a zamedziť vykonávaniu zrážok na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej platnosť je medzi žalobkyňou a žalovaným sporná; súdna prax prijatá ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 dospela k záveru, že predbežným opatrením môže súd uložiť platiteľovi mzdy povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy podľa dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi účastníkmi konania, keď dôvodom môže byť nezvyšovanie prípadného preplatku nedôvodne vykonaných zrážok (porovnaj R 47/1974); podľa odvolacieho súdu z rovnakého dôvodu možno takýto zákaz uložiť aj veriteľovi ako oprávnenému z dohody o zrážkach zo mzdy; nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa zakáže žalovanému vykonávať práva z tejto dohody a uloží mu povinnosť požiadať platiteľa mzdy žalobkyne o ukončenie vykonávania zrážok zo

mzdy, je opatrenie proti postihu majetku žalobkyne, bez ktorého by mohol nastať ťažko zvrátiteľný alebo nenapraviteľný stav, t.j. že by sa na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy poukázali žalovanému zo mzdy žalobkyne finančné prostriedky bezdôvodne, resp. vo vyššom rozsahu, než zákon dovoľuje; súd prvej inštancie dôvodne návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a správne uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne podľa dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.09.2015 a súčasne povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne (platiteľovi mzdy), aby nevykonával zrážky zo mzdy žalobkyne podľa uvedenej dohody; ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd odvoláciu námietku žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia, pretože súd prvej inštancie napadnuté uznesenie riadne odôvodnil, keď uviedol z akých skutočností vychádzal a ako vec právne posúdil; nariadené neodkladné opatrenie nepredstavuje podľa odvolacieho súdu neprímeraný zásah do postavenia žalovaného, pretože mu nič nebráni domáhať sa zaplataenia dlžnej sumy podľa zmluvy o úvere žalobou; neobstojí ani argumentácia žalovaného, že uplatnenie zrážok zo mzdy podľa spornej dohody o zrážkach zo mzdy je v záujme žalobkyne z dôvodu nezvyšovania jej nákladov, pretože napriek regulácii výšky každej jednotlivkej zrážky zo mzdy, maximálna suma, ktorá môže byť v konečnom dôsledku zrazená zo mzdy žalobkyne nie je určená a je ponechaná výlučne na vôľu žalovaného (pri spornosti celkového dlhu žalobkyne zo zmluvy o úvere); medzi stranami nebol sporný spotrebiteľský charakter prejednávaneho sporu; sporné dohody o zrážkach zo mzdy predstavujú formulár, ktorý obsahuje vopred pripravený text, ktorý je možné len v celku prijať bez možnosti ovplyvniť jeho obsah; ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie nepovažuje také, s ktorým mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť jeho obsah; preto text každej spornej dohody o zrážkach zo mzdy sám osebe nemôže preukazovať jej individuálne dojednanie, pričom dôkazné bremeno preukázania individuálneho dojednania zaťažuje dodávateľa (žalovaného), ktorý len tak môže vyvrátiť právnu domnienku podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka o tom, že zmluvné dojednania dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané; posudzovanie platnosti každej dohody o zrážkach zo mzdy spadá do rámca kontroly dodržania predpisov na ochranu spotrebiteľa (ktorú súd s poukazom na následky neprijateľnosti zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka vykonáva z vlastnej iniciatívy), ktorá je súčasne odôvodnená skutočnosťou, že na základe každej dohody o zrážkach zo mzdy možno bez súdneho rozhodnutia a posudzovania prípadných neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve v osobitnom sporovom konaní dosiahnuť uspokojenie všetkých nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (bez ohľadu na to, či prípadne nemajú základ v neprijateľných zmluvných podmienkach); z obsahu spisu vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere na sumu 6.749,- € ako aj sporná dohoda o zrážkach zo mzdy boli uzavreté v rovnaký deň (21.09.2015); posudzovanie platnosti spornej dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej podmienky vyžadovalo v zmysle § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka hodnotenie všetkých okolností súvisiacich s jej uzatvorením v dobe uzatvorenia spolu so všetkými ostatnými podmienkami zmluvy, preto spôsob uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spornej dohody o zrážkach zo mzdy v rovnaký deň bolo nevyhnutné pri rozhodovaní zohľadniť (vzhľadom na možnosť posúdenia žalobkyne ako spotrebiteľa všetkých dôsledkov uzavretých právnych úkonov); odvolací súd nevyklučuje zabezpečenie splnenia spotrebiteľského záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy pri súčasnom rešpektovaní ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany tohto právneho vzťahu (táto ochrana sa premietla aj do ustanovenia § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, ktoré s účinnosťou od 01.05.2014 zakotvilo osobitný prístup pri zabezpečovaní splnenia záväzkov spotrebiteľa dohodou o zrážkach zo mzdy); sporná dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, pretože umožňuje žalovanému bez súdnej kontroly vymôcť od žalobkyne plnenia, ktoré môžu mať základ v neprijateľných zmluvných podmienkach; podľa odvolacieho súdu bolo potrebné pri rozhodovaní vychádzať, že zákon (§ 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. v zásade zakazuje zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy v prospech dodávateľa (žalovaného), keď tento spôsob zabezpečenia záväzku je prípustný len za predpokladu splnenia taxatívne uvedených podmienok, ktorých splnenie je potrebné posudzovať reštriktívne (ako výnimku z pravidla); z hľadiska spornej dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.09.2015 je potrebné uviesť, že táto je formálne odčlenená od všetkých ostatných zmluvných dojednaní, nakoľko bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, bola individualizovaná vo vzťahu ku konkrétnemu spotrebiteľovi (žalobkyne), bola uzatvorená vo vzťahu ku konkrétnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, obsahuje poučenie o

dôsledkoch jej uzavretia a bola osobitne datovaná aj podpísaná zo strany žalobkyne; na druhej strane z obsahu spornej dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva poučenie žalobkyne ako spotrebiteľa o možnosti odmietnuť jej uzavretie (bez vplyvu na možnosť uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola so žalobkyňou uzavretá v rovnaký deň); odvolací súd osobitne nesúhlasí s argumentáciou žalovaného, že žalobkyňa mala možnosť dohodu nepodpísať, pretože možnosť neprijatia návrhu na uzavretie dohody v rámci kontraktačného procesu nemožno stotožňovať s možnosťou odmietnuť uzavretie dohody (ktorú je potrebné posudzovať vo vzťahu k vplyvu odmietnutia uzavretia dohody na možnosť spotrebiteľa uzavrieť samotnú zmluvu o úvere, t.j. podmienenosť uzavretia zmluvy o úvere uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy); z textu spornej dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva poučenie žalobkyne ako spotrebiteľa o možnosti odmietnuť jej uzavretie; na základe obsahu spornej dohody a vychádzajúc zo zákonných požiadaviek obsiahnutých v ustanovení § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa potom podľa odvolacieho súdu možno mať za to, že toto zmluvné dojednanie nebolo individuálne so žalobkyňou ako spotrebiteľom dojednané; súd prvej inštancie preto podľa odvolacieho súdu návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia správne v plnom rozsahu vyhovel a poučil žalovaného o jeho práve podať žalobu vo veci samej.

5.3 Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

6.1 Odvolací súd ako závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) preskúmal aj výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania (tretí výrok) a dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zmeny podľa § 388 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie; súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania vo veci úspešnej žalobkyne v plnom rozsahu; nakoľko však vo výroku o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie nevyjadril povinnosť plnenia, zostal výrok o trovách konania v tejto podobe nevykonateľný; preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok zmeniť a uložiť žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyne trovy konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady (pozri aj bod 6.2 odôvodnenia). O samotnej výške náhrady trov konania žalobkyne pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

6.2 Nakoľko v tomto prípade ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C.s.p.), odvolací súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobkyňa bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, vznikol jej proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu; preto odvolací súd priznal žalobkyne proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).